

Felelős szerkesztő:
KURKÓ GYÁRFÁS
Főmunkatárs:
SZEMLÉR FERENC
Engedélyezte: Cenzura Militară
a Presei sub No. 1437.7.X.1944

NÉPI EGYSÉG

Az előítéletek

ellen magunkban és népi életünkben is komoly küzdelmet kell folytatnunk.

Tisztában kell lennünk azzal, hogy az új idők új embereket követelnek. Keservesen csalogódnak azok, akit azt hiszik, hogy köpenyforgatással, sunyi meglopással életjogot biztosítanak maguknak az új demokráciában. Saját bőrükön fogják tapasztalni, hogy a mindenféle kaspaszkodó közéleti betyárok kora lejárt.

Szép szavakkal, kenetfelles hanghordozással, álszenteskodó csatlakozó nyilatkozatokkal senki sem surranhat be a népi egység kapuján. Mert ez az egység nem csak azért népi, mert demokráta, hanem azért is mert nyers. Oszinte, igaz. Ilyen emberben pedig csak az őszinte, igaz ember foglalhat helyet.

Számvetést, komoly felelősségteljes számvetést követelnek a mai idők. S mindenekfelett egész embert. Nem szóvirág, amikor alulról felfelé kiépített népi szervezetről beszélünk. Ezt komolyan, ténylegesen meg is valósítjuk. E szervezetben pedig mindenkinek dolgoznia kell, mindenki javára. A kényelmesek, akik a vezetőségétől várják, hogy helyettük is gondolkozzék, cselekedjék, önmagukat zárják ki a népi egységből. Sokan azzal térnek ki a munkában való részvétel általános mindenki kiterjedő kötelezettsége alól, hogy nem politizáltak soha és most sem politizálnak. Ez a henyés semmittevéssé kibúvója. Erre nem mentesség a körülmény sem, hogy eddig a széles néprétegeket kizárták a közéletből. Ma a közéleti munka mindenki számára parancs. Csak annak van szava, aki tetteivel bizonyítja be a néphez való tartozását. Az elharcosokat nem rágni, hát mögött rágalmazni kell, hanem kemény határozott munkával odaadni, hogy azok tényleg a nép széles tömegeinek közvetlen irányítása alatt végezzék munkájukat.

Lapunk és sorozatosan tartandó gyűléseinek mind megannyi alkalmat szolgáltatnak arra, hogy mindenki közvetlen befolyást gyakoroljon közéletünk irányítására.

Erre a feladatra azonban rá kell nevelnünk magunkat. Magunk és népünk érdekében csak akkor felelhetünk meg a követelményeknek, ha kivettünk magunkból minden önzést, kicsinyességet, akarnokoskodást, amely eddig elválasztott néptársainktól.

Népünk kérdéseit ne egyéni, klikk vagy osztályszemélyen nézzük. Szabadítsuk meg magunkat az előítéletek béklyóitól. Az értelmiségi szálljon le a lóról. Tegyen le arról, hogy a munkást, parasztot felülről kezelje. A mai idők bebizonyították, hogy ezek politikai érettség tekintetében messze felette állnak, mentesek lévén a felsőbb rétegek sok maradi előítéletétől. Közeledjen tehát hozzájuk. Ne szégyelje sokszor zagynya, gőzös eszmévilágát a nép tiszta, határozott felfogásának tüzeiben megtisztítani.

A munkás, a földműves ne lássa az értelmiségiben minden esetben azt az urat, aki feltétlenül be akarja csapni. Igaz, szomorú tapasztalatai voltak a multban azokkal az urakkal, akik „leereszkedtek” hozzája. Ma azonban legyen a munkás és paraszt is tudatában annak, hogy a haladó értelmiségi nem leereszkedni akar, hanem vele együtt harcolni.

A cél: népünk jövőjének biztosítása. Ennek kell alárendelni mindent. Alkalmassá kell tennünk magunkat a célért való küzdelemre. Így biztosítjuk népünk és magunk jövőjét.

Dr. Csákány Béla.

A Román Nagyvezérkar külön közleménye Erdély felszabadításáról

Eleste Satu-Mare (Szatmár) és Carei-Mare (Nagykároly)

A kéthónapos harc veszteséglistája

(Bucureşti, 27.) A Hadsereg Nagyvezérkara október 25-ikén külön-közleményt adott ki a következő tartalommal:

— Észak- és Nyugaterdélyben az Avramescu Gheorghe tábornok vezénylete alatt álló román csapatok, szoros kapcsolatban a szovjetterekkel, elkeseredett harcok után elfoglalták Carei-Mare (Nagykároly) és Satu-Mare (Szatmár) városokat, miáltal Erdély teljesen felszabadult.

— A román hadsereg 2 hónappal előtt kezdte meg, hogy megtisztítsa Romániát a német ellenségtől. Ezen idő alatt erőink teljesen megsemmisítették az országba befészkelődött ellenséget. Ezekben a harcokban 52.000 tisztet és katonát fogtunk el, köztük 14 tábornokot. Ugyanakkor sikerült nekünk 450 km széles arcvonalon fedezni a szovjetterek felvonulását és összpontosítását.

— Ezek a harcok és győzelmek véres áldozatokba kerültek nekünk. Két hónap alatt 1500 tisztet, 1400 altisztet és 60.000 katonát veszítettünk a véres harcok során, halottakat, sebesülteket és eltűnőket.

— Elérkezve ma az 1940-es határra, csapataink készen állnak új áldozatokra a dicsőséges Szovjet Hadsereg oldalán a német és magyar csapatok végleges és teljes megsemmisítéséig.

Ilja Ehrenburg:

Jaj a gyermekgyilkosoknak!

„Negyven hónapja várja a szovjetnép ezt a pillanatot”

(Moszkva, 27.) Ilja Ehrenburg, a külföldön is ismert nevével szovjet író a „Vörös Csillag”-ban, amely a szovjet-hadsereg lapja, nagy cikket szentel a keletporoszországi eseményeknek. A nagynevű író ecseteli a szovjetkatonák és az egész szovjetnép lelkiállapotát a világháború eme fordulópontján, amikor a pusztító háború áttevődött német területre.

— Negyven hónapja várja az egész nép ezt a pillanatot a Szovjetunióban. Nem arról van szó, hogy bosszút akarunk állni, de — igazságot szolgáltatunk. Mi nem vagyunk gyermekgyilkosok, mint a hitleristák, de jaj azoknak, akik gyermekeket gyilkoltak. Jaj azoknak, akik kiadták a parancsot a azoknak akik végrehajtották,

vagy a végrehajtásban segítettek.

A szovjetlapok egyidejűleg újabb részleteket közölnek a Vörös Hadsereg előnyomulásáról Keletporoszországban. A szovjetterek három irányból törnek Gumbinen felé, amelyet több légítámadás is ért. Hasonló erős bombázás alatt áll Instenburger városa.

Közeledik a szovjethaderő Angerburg városa felé is, amely arról nevezetes, hogy a szovjet-német háború elején itt volt Hitler főhadiszállása.

A szovjethaderő elfoglalva Suvalki városát, ezen a frontreszen Keletporoszország déli határa ellen is felvonult. A kétségbeesett német ellentámadások semmi sikert sem értek el.

gedélyezését, az ifjú földművesek földhözjuttatását, az iskolák és az egyetemek megnyitását és demokratizálását kérték. Követelték a szavazati jognak 18 éves korhatáron felül való megadását nemzetiségre, vallásra és nemre való tekintet nélkül. A gyűlés után tüntető felvonulás volt.

Törvény előtt tizenkilenc bolgár miniszter

(Szófia, 27.) Most veszi kezdetét a bolgár fővárosban a háborús bűnösök első csoportjának bünpere. A vádlottak közt akad tizenkilenc volt miniszter, valamint a bolgár parlament számos tagja. Kilenc vádlottat a zsidók üldözésével vádolnak.

Letartóztatási parancsot adtak ki több volt miniszter ellen.

Bukarestből jelentik: A háborús bűnösökre vonatkozó törvény alapján a minisztertanács felhívta a fővárosi rendőrséget, hogy Ion Gigurtu, Pop Valer, Manolescu Mihai és Marinescu Ioan volt minisztereket helyeztesse előzetes letartóztatásba. Ugyanezt az intézkedést kéri a kormány Ionescu V. volt csernovici térségi parancsnok, polgármester ellen is. A kormány kérésére alapján a rendőrség az ilfovi törvényszéklet kéri a letartóztatási parancs kiadására.

Budapest a magyar munkások kezében

Az isztambuli rádió szerint a magyar munkások, akik kezdettől ellenállnak az áruló Szálassynak, megszállottak a fővárosi üzemeket, valamint a gáz- és villamosműveket is. A német csapatok felszólították a munkásokat az üzemek kiürítésére. Ezek azonban kijelentették, hogy inkább összerombolják azokat az üzemeket, semhogy átengedjék. A tárgyalások eredménytelenek maradtak, mire a németek elvonultak. Az üzemeket a munkás és polgári alakulatok keményen a kezükben tartják.

Ezzel kapcsolatban a londoni rádió jelenté még a következőket: a Stockholm Tüninggen svájci jelentés alapján közli, hogy Budapest sorsa a következő 24 órában eldőlt. A munkások ezrei és az I. magyar hadsereg csapattestei kemény harcokat vívnak az SS-alakulatokkal Budapest külső negyedeiben. A főváros utcáin heves békétüntetések vannak. A Gestapo újabb erősítéseket kapott. Egyébként a német hatóságok megkezdték Budapest polgári lakosságának elköltöztetését.

Az ifjúság hallatja szavát

Több mint 10.000 ifju tüntetett a Nemzeti Demokratikus Arcvonal mellett

Vasárnap délelőtt a bukaresti ifjúság nagy-gyűlést rendezett. A földműves, munkás és tanulóifjak egyforma lelkesedéssel tettek eleget az Egységes Munkáscsoportok ifjai felhívásának.

Már a kora hajnali órákban hatalmas ifju tömeg vonult a gyűlésterem felé. Az Aida terme szűknek bizonyult a tizezernél is nagyobb létszámú tömeg befogadására. Az ifjak nagyrésze kiszorult a szomszédos utcákba és a szomszédos kertekbe.

A gyűlésen elsőként a Kommunista Ifjúság Szövetségének kiküldötte N. Ceauşescu emelkedett szólásra. Beszédében az ifjúság álláspontját határozta meg a jelenlegi kormányválsággal szemben. Kifejtette, hogy az ország eddigi vezetői az ifjúságot mint ütőkártyát használták reakciós céljaik elérésében. A vasgárda szerepével foglalkozva megállapította, hogy ez nem javított semmit az ifjúság helyzetén. Csak arra volt jó, hogy a fajgyűlöletet elhittesse az ifjúság között. A román ifjúságnak el kellett viselnie azt a székelyt, hogy a fasiszták oldalán háborút viselt a szovjet szabad népei ellen. A román földműves és munkásiifjakat éhesen, rongyosan arra kényszerítették, hogy a német háborús-gépezetet szolgálják. Jog helyett börtön járt.

Az iskoláztatás terén sem történt semmi változás. Az iskola fasiszta vezetőkkel

az élén, kizárólag a kiváltságosoknak rendelkezésére állott.

A szónok ezután a tanúgy, a katonai előképzés és a hadsereg népi alapokra való helyezését kérte.

Erélyesen elítéli a magyarok ellen megindított üldözést. A magyar nép nem felelős a köztük levő fasiszták tetteiért — mondotta.

Beszéde végén annak a meggyőződésének adott kifejezést, hogy csak a Nemzeti Demokratikus arcvonal orvosolhatja az ifjúság serelemeit és ezért a lemondott kormány azonnali távozását kéri.

N. Ceauşescu után a szakszervezetbe tömörült ifjak, valamint a vasutasifjak és a szociáldemokrata ifjak kiküldöttei beszéltek.

A szónokok megállapították, hogy az ifjúság egységesen soraközt fel a Nemzeti Demokratikus Arcvonal mögött s harcolni fog jogai kivívásáért.

A gyűlés végén határozatot fogadtak el, melyben az ifjúság serelemeinek felsorolása után összefoglalták követeléseiket. A háború teljes erővel való folytatását, a fegyverszünet pontos betartását, a háborús bűnösök azonnali letartóztatását, a hadsereg fasiszta elemektől való megtisztítását, a szovjet ifjúsággal a baráti kapcsolatok kiépítését, az ifjúság munkások fizetésének felemelését, szervezkedésének en-

A St. Gheorghe-sepsiszentgyörgyi szövetség munkásságának szakszervezeti gyűlése

Megválasztották a szakszervezeti vezetőséget — Fodor István kiküldött a gyár azonnali üzembeállítását kérte

Most tartotta meg első szervezkedő nagy-gyűlését a sepsiszentgyörgyi szövetség munkássága.

A zsúfolásig megtelt teremben, ahol mindmáig csak teacstélyeket, bálokat és zeneösszejeveleteket tartottak, Kocsis Mihály nyitotta meg a gyűlést, bejelentve, hogy ezúttal első alkalommal maga a munkásság vette át sorsának irányítását és az összejevetel célja az, hogy a résztvevők a munkásság sorából válasszák meg vezetőiket.

Imre Jenő ezután a szervezkedés gazdasági vonatkozásáról beszélt. A szervezett munkás — mondotta — nemcsak jogokat követel, hanem lelkiismeretesen dolgozik is, mivel a termelés fokozása az ő javát is szolgálja. A gyártási többletnek a munkásság sorsának jobbítását kell szolgálnia, nem pedig a tulajdonos hasznának a növelését.

Kerek es azoknak a szenvedéséről beszélt, akik a múltban a munkásmozgalmakban harcoltak. Vigyázzunk, nehogy a régi rendszer módszerei újra feltámadjanak. A munkásokat minden fizetés és élelmezés nélkül kötelező munkára viszik.

Tiltakozunk eme eljárás ellen, mivel egy demokratikus országban sem az állam, sem annak szervei nem követhetnek olyan munkát, amiért semmi bér sem jár.

Fodor István, brassói kiküldött beszélt ezután. 1944. augusztus 23-án őta a munkásosztály új korszakba lépett. Harcol jogainak kivásáért. A szervezett munkásság ereje és hatalma el kell nyerve jogait egy demokratikus országban. Szükségünk van egy valóban demokratikus kormányra.

Az utóbbi években — mondotta Fodor — számos hibát követtünk el. Ki kell irtuk sorainkból a szovinizmust és a munkások közötti nemzetiségi gyűlöletet. A fasizmus ketté vágta Erdélyt, gyűlöletet szítva a két nép között, amiből csak a hitlerizmus nyerhetett.

Oancea Ion az ifjúsághoz intézte szavait. Az idősebb harcosoknak már fogytán az ereje, a fiataloknál a sor, hogy segítsenek nekik. A szervezett munkás csak azok ellen a munkaadók ellen küzd, akik őt kizsákmányolják, de megértő azokkal szemben, akik a munkájának megfelelő ellenszolgáltatást megadják.

Szenássi azokról a vezetőkről emlékezett meg, akik a múltban a munkások ügyét elárulták. Ezeket azonban nem a munkások választották meg, hanem a munkaadók kényszerítették rájuk.

Ezután a szakszervezet vezetőségét és egy 31 tagú gyári bizottságot választották meg a következőkkel az élén:

Elnök: Kocsis Mihály,
Alelnök: Pakulár I.
Titkár: Miklós Lajos,
Pénztáros: Lichtblau Ernő,
Ellenőrök: Bokor István, Hatházi A.

Fodor István javasolja, hogy a megválasztott új vezetőség első lépése az legyen, hogy küldöttséget küldjön a gyár igazgatóságához kérve a gyár azonnali üzembe helyezését.

A gyűlés a javaslatot nagy lelkesedéssel elfogadta.

A szovjet elismerte de Gaulle kormányát

A moszkvai rádió jelentése szerint a szovjet-kormány örömmel csatlakozott Nagybritannia és Egyesült Államok ama lépéséhez, mellyel a de Gaulle-kormányt elismerték s ennek jeléül már követét is elküldte Párisba.

Himmlert nem ölték meg, csak megsebesítették

A londoni Daily Mail arról értesült, hogy Himmler ellen budapesti repülőutja alkalmával történt merényletnél Himmlert csak megsebesítették, ellenben személyes testőrségének parancsnokát megölték.

Földért harcoltak...

Földért harcoltak apáink
Évszázadok óta,
Földért, amit megmunkálnak,
S megpihennek rajta.

Földért harcoltak apáink
S vértüket ontolták,
De nem lett az övék a föld,
Hiába foglalták.

Földért harcoltak apáink
S igéretet kaptak,
De a véráztatta földön
Zsellek maradtak.

Ez volt a jutalom
A föld harcosának,
Jogegyenlőséget
Így adtak apánknak.

Jogegyenlőséget itt
Csak a nép csinálhat,
S ha összetart munkás, paraszt,
Nincs ki ellenállhat!

Ujra hull a vére
Áztatja a földet,
De a nép fia már
Nem kéri a földet.

Hogy kérné? Hisz övé,
Aki megmunkálta,
És aki vérvél
Oly gyakran áztatta.

Kérték és áztatták
Apáink eleget
S végén nem volt hová
Lehajni fejüket.

Régi nőt és tánc?
Nem kell nekünk többet,
Fegyver a kezünkben,
Elosztjuk a földet!

Kurkó Gyárfás

A földművesek igazságos adózást kérnek

Adó nélkül nincs állam. Ebből a szempontból a román állam sem képez kivételt. Szedtek ezelőtt is, szednek ma is adókat. A különbség országunk és a többi államok között abban van, hogy hogyan hajtják be, kiktől szedik be és mire fordítják az adókból befolyt összegeket?

Az itt alkalmazott adóbehajtásokról sokat irtak és sokat beszéltek. A dolgok ismeretesebbek. Az adófizető megengedheti magának, hogy ne fizessen adót, ha megengedik az adószedővel, vagy a kincstár megbízottjával. Ezért az engedékenységért egy egyéni szükségletek céljára szolgáló különleges adót kellett fizetnie. Világosan mondva, vesztetnie kellett.

Külömben az adószedő hajthatatlan. Kéri a kiegyenlítést az utolsó lejjig. Bizony sokszor még kétszer is, mivel eléjeli az összeget előnyvelni, vagy nyugtát adni róla. Ha az adófizetők közül egy is kötekedni mer a kincstár képviselőjével, rendelkezésre áll az állam más képviselője: a csendő. Az ember észre sem veszi, mikor foglalják le és adják el árverésen nevelésére áron vagyonát.

Ezeket az erőszakos módszereket természetesen csak egyes adófizetőkkel szemben alkalmazták és pedig a szükségben szenvedőkkel szemben. A gazdagokat szokás szerint nem igen haborgatják, mert összeköttetések vannak és sokszor magának az adószedőnek sorsa is ezentől függ.

Az adókat legtöbbször a magasanülő

állapítják meg s így ezek különösen a szegényeket terhelik. Ezeknek nagyrésze földműves. Mértéken felül voltak adóval megterhelve. Ritkán tudták a parasztok, hogy mennyit és miért kell fizetniük. Csak annyit tudtak, hogy fizetniük kell. Földért, szőlőért, állatokért, kutyáért, mindenért az adószedő csak kért és mindig kért. Egyszer-egyszer még kértek a parasztok felvilágosítást, néha még a fizetést is megtagadták. A végén mégis csak a fizetésre kényszerítették őket.

Most a különböző falvak földművesei kezdenek az adók kérdésével is foglalkozni. Több községben elhatározták, hogy egységes és haladványos adót fizetnek. A kérdést helyesen vetették fel. Ez azt bizonyítja, hogy a földművesek is megértik ma annak szükségességét, hogy ezen az uton is hozzájáruljanak a fasizmus megsemmisítéséért folyó harchoz, valamint az Antonescu és klikkje által összerombolt ország helyreállításához. Azt kérik azonban, hogy mindenki erejéhez mérten adozzon, nem úgy mint eddig. Igazságos háborunk áldozatokat kér, az ország ujjaépítése hasonlóképpen. Mindenki járuljon hozzá ehhez erejéhez képest. Senki se vonja ki magát ez alól. Aki kibújik, a nép ellen vét. Jogos kezeli ezeket a nép mint elleneségeit s jogosan vonja őket felelősségre. Az egységes és haladványos adó — amelynek kulcsa a jövedelemmel arányban emelkedik — jogos kívánság. Ezt teljesíteni kell.

A jobbágyvezér Dózsa György

Budai Nagy Antal és Kardos Jákób fölkelésénél sokkal nagyobb és véresebb parasztfölkelés tört ki 1514-ben. Elindította a maradi termelést űző jobbágyok mértékeltlen kizsákmányolása és a kisnemesség elszegényedése. Kirobbantója pedig a papságra törő Bakócz érsek keresztet háborút hirdetve körlevele a törökök ellen.

A koldusszegény ország teljesen alkalmatlan a hatalmas nyugati kereszténység megvédésére és a törökökkel frissen kötött békeszerződés felrugasztására. Lassan is gyülekeznek a hadak Rákos mezejére, mert a főnemességnek eszük ágában sincsen hadakozni. Ők már unták a harcot, Rábizták az ország megvédését a jobbágyokra. Csak a végsőkig elkeserített parasztok varrják mellükre a nagy vörös keresztet és mennek lelkesedve Rákosra.

Egyelőre nem gondoltak forradalomra, de amikor riasztó hírek jöttek az otthoniakról, nyugtalankodni kezdtek. Az otthon maradt jobbágyokat földesuraik kezdték kizsákmányolni megakadályozni abban, hogy beálljanak a keresztet seregbe, mert oly nagy számban keltek utra, szabadulást remélve a terhektől, hogy nem volt, aki földjeiket megművelje.

A hivatásos katonák, ezenkívül diákok, szegény papok csatlakoznak a parasztsereghez. Így kerül az udvarhelyszéki makkfalvi székely Dózsa György, jutalmul a török portyázó csapatokkal szembeni vitéz cselekedeteiért a sereg élére. Dózsa nyomában hozzáfog a rosszul felszerelt sereg katonái kiképzéséhez. Azonban a hosszú télenségre kárhoztatott seregben nemcsak katonai kérdésekről tanácskoznak, hanem megvitatják a parasztság helyzetét, a fapapok és főnemesség bűneit s a korabeli német fölkelések híreit.

A főrendek, látva az elégedetlenséget, feloszlatták a parasztsereget, de azok nem engedelmessékednek s vezérül főlserelt seregük élére áll és vezeti őket a főurak ellen. Ceglédnél beszédet tart, amelyben egykorú krónikások szerint a következőket mondta: „A nemesség, feledve, hogy csak igaz bátorság nemesít, untalan őseik érdemeire hivatkoznak. Ne a nagyurak, hanem a szegény emberek társaságát keresse, aki haladni kíván. A szegény ember nem irigykedik s meg tudja becsülni azt, aki őt meg-

Az adókkal kapcsolatban másik kérdés a felhasználásuk kérdése. A földművesek fizettek. Mikor már képtelenek voltak fizetni, az adószedő elvitte a házból a dolgait, az ekét s eladta az árverésen. A parasztok ezzel szemben nem kaptak semmit. Minden másfél ment. Vagy ami még rosszabb, a parasztoktól kifacsart pénzt épen úgy, mint a munkásokból kisajtolta pénzt ellenük használták fel. A földművesréteg becsületére legyen mondván, ezzel a kérdéssel is kezdett foglalkozni. Követeli s egyes községekben el is határozta, hogy ellenőrizze a vezetőszerke ügykezelését. A földművesek látni akarják, hogyan használják fel a közpénzeket. Tudni akarják mi történik a pénzzel, ki és milyen célra használta fel. Itt is jó utat haladnak. A városi munkásság ezen az uton segíti és támogatja őket.

A nép pénzét a nép szükségleteinek fedezésére kell fordítani. Akárki használja fel ezt a pénz személyes szükségleteire, vagy a nép érdekei ellen, ezért vagyonával és fejével kell felelnie.

Az essenai pokol

(London, 27.) A szövetséges légi haderő több mint ezer nehéz bombavetővel támadta Essent, a német hadipár szívé. Egy titkos német rádióadó a legborzalmasabb képet festi a bombázás hatásáról.

— A tüzek — ugymond — ellepik a város területének egy részét s szinte az egész Ruhrvidék javarésztét rózsaszínűre festi a lángoló Essen. A polgári áldozatok száma óriási. A szövetséges bombavetők 5000 kilós bombákkal dolgoztak, amelyeknek hatása leírhatatlan. Sok helyen a légvédelmi fedezékek beomlottak vagy bejártukat eltemették az összeomló házak.

A romok alatt az emberek ezrei fekszenek s a mentési munkálatok a pusztítási óriási méretei folytán s a kellő mentőszemélyzet hiánya miatt nem haladnak előre.

Essennel egyidőben bombatámadás érte Berlint is. A főváros elleni támadás részleteiről még nincsenek jelentések.

Ugyanakkor jelentik, hogy Kölnben, Düsseldorfban és más városokban a hatóságok sorozatos razzákat tartanak a hiányos elsötétítés miatt. A külföldi munkások és kényszermunkára fogott hitlerellenes elemek me a légi támadások alatt is szabotálják a légvédelmi intézkedéseket.

Zavargások Katalóniában

A párizsi rádió közli a francia távirati iroda jelentését arról, hogy Casabancában nagy zavargások törték ki Franco tábornok kormányrendszere ellen. Ezzel egyidőben megindult a spanyol emigránsok szervezkedése is. Francia politikai körök ezzel kapcsolatban megjegyzik, hogy a nagyhatalmak nem engedik meg a fasizmus fennmaradását Spanyolországban.

becsüli. A nemesség huzzák, vonják a népet s ebből nem csinálnak lelkiismeretet... Ez nem maradhat így sokáig. Le kell rázni az ígát... Szabadok akarunk lenni; és leszünk is. Kijavítjuk a törvényeket. A jelen becsülni, a jövő tisztelni fog ezért minket.”

Folytonos harcok között, égő kastélyok, városok fényénél vonul végig Dózsa az Alföldön és szónoklattan, írásos felhívással szólítja seregébe a parasztságot. Hírre a fölkelés Erdélyben is kitér. De a szervezeten, össze nem tartó és rossz fegyverzetű parasztság nem tud ellenállni a nemesi zsoldos csapatoknak s még mielőtt a hadvezér Dózsa Erdélybe érkezhetett volna, hogy egyesítés seregét az itteniekkel, Temesvár falai alatt hősi küzdelem után vereséget szenved. Az elfogott Dózsa Szapolyai, a nemesség vezére borzalmas kínzásokkal kivégezteti. A parasztok közül sokat körbe huztak, lemészároltak, vagy agyonverték. Az élvemarádottak homlokára sok földesur keresztet éget és az ország urai kijelentik, hogy a jobbágyiséget csak azért nem törlik el a föld színéről, „mert anélkül a nemesség nem sokat ér.”

Igy ért véget az első magyar parasztfelkelés, amely lángollobbantotta a tudatlanságban tartott, igában görnyedő parasztságot öntudatát.

A magyar kultúra harcban a hitlerizmussal

A nemzeti szocializmus csufos katonai kudarcával a fasizmus egyre hátrább szorul és a felszabaduló Európa nemzetei egymás után adnak hírt róla, hogy mik is történtek a hitlerista megszállás sötét esztendőiben. A nemzeti szocializmus és a hozzá alkalmazkodó különböző fasiszta szolgaszervezetek legnagyobb ellenségeik közé a kultúrát is besorolták. A kultúra és a kultúra munkásai, az írók, a művészek és a tudósok a legszebb emberi értékek ápolásával valóban az egyik főveszedelmet jelentették az elvakításra és butításra építő nemzeti szocialista propaganda számára. A kultúra a szabadság eszméinek ápolását jelenti, az erkölcs védelmét, sikraszállást a nép jogai mellett. A hitlerizmus, kezdetétől fogva, fegyverrel és gyújtogatással harcolt ezek ellen, gyilkosságok sorozatával, börtönökkel és elnyomatással. Ahol könnyebb módon érhetett cél a fasizmus megvesztegetéssel, üzleti számítások, személyi hiúságok kihasználásával, vagy egyesek együgyűségének a kihasználásával szives örömet vetett igénybe az áru, „szellemi emberek” szolgálatait. Hogy mennyiben voltak ezek a szolgálatok „szellemiek”, arról mindenki véleményét alkothat magának, aki máris tudja, hogy a nemzeti szocializmus, az olasz fasizmus, a nyilasok, a horthysták, a vaskardisták és antonisták, Laval németbarát franciái, a belgrádi Nédics generális bandája és a többiek, népük hóhérait és áruháziakat csaptak fel, megtagadták a legemlékebb emberi és népi eszményeket és a hitlerizmus körül egy nemzetközi, népellenes gonoszterv szervezetebe tömörültek. Akik a kultúrát ezeknek az érdekében „szolgálták”, azok nem érdemelnek jobbat uraiknál. Az európai nagytakarítás már meg is indult és a különböző országokban egyre másra leplezi le a felszabadult sajtó a fasizmusnak a kulturmunkások soraiban megbújt ügynekeit és áruháziakat.

Az erdélyi és a magyar számvetésnek még nem érkezett el az ideje, de a felbosszúsra vonandók elsői között ott lesz például Nyíró József, aki Szabó Lőrincsel együtt — vajon kinek a megbízásából? — a magyar írókat képviselte a weimari nemzetközi fasiszta írókongresszuson. Nyíró József, a hitlerista sajtónak nagy nyilatkozatokat adott, amelyekben a hitleristákat arról igyekezett biztosítani, hogy Magyarországon jó kezében van a németbarátság és olyan színben igyekezett feltüntetni a magyar irodalmat, mintha annak lényeges köze volna a hitlerista börtönlakossághoz.

Az újfajta labanc „szellemi emberekkel” szemben azonban a magyar írók nagy többsége határozott németellenes álláspontot foglalt el, olyannyira, hogy például március 19-e után a német megszállók megsejtenék ugyiszólván az egész magyar sajtó és irodalmi életet. Az üldözöttek között szerepeltek elsősorban a szocialisták és az új népi irányzathoz tartozó írók, Illyés Gyula Magyar Csillag című folyóirata utolsó, március tizenötödiki számában utal rá, hogy a magyar népek véget kell vetnie a végzetes németszökevényeknek. A világnak a magyarokról alkotott, Illyés szerint is jogos rossz véleményéről szólva, azt mondja: „Hírünk végzetes, de még végzetesebb, ha nem vetünk kellő időben és módon szímet... Rossz hírünk végzetes lehet, ha rögtön nem tesszünk ellene valamit. Rögtön kell tényeinken változtatni.”

Március 19 óta a német és magyar hitleristák ezrével tartóztatták le a magyar kultúrát képviselőket, az írók százával kerültek őrizet alá. Mi történt velük, hányan haltak meg, hogyan harcoltak tovább a nép ügyéért az írók a német megszállás alatt is, arról majd csak akkor hallunk hírt, ha a magyar nép túl lesz ezen a szármára legvégzetesebb háborúban, amelyben áruló urai jövőtől újra idegen, imperialista érdekekért, Hitlerért kellett elvérezni és ifjúságot feláldoznia. Am egy felől bizonyosak lehetünk, a nagytakarítás a magyar kulturmunkások között azonnal megindul, míhelyt felszabadította a vörös hadsereg a magyar népet a hitlerista elnyomás alól.

Erdélyben a nagytakarítás még hama-

A háború és a politika:

Orosz katona a junkerek földjén

A Stalin-Churchill találkozó lezajlott. A diplomácia, úgy látszik, munkáját egyelőre befejezte és így ismét megindulnak a harcok eseményei. Ennek a háborúnak vannak már kialakult, általános érvényes szabályai. Az egyik és talán legfontosabb visszafordító szabály, hogy minden harctéri nagy eseményt politikai megbeszélések előznek meg. Az összeműködés és teljes összehangolódottság jele ez. Nem történik semmi a szövetségesek alapos vélemény-kicsérése nélkül és ime most is, a Stalin-Churchill találkozó után szinte másnapján, megindult a nagy kelet-poroszországi és litvániai offenzíva.

A világ régóta várta már ezt a nagy lépést, talán az utolsóknak egyikét és tisztában volt azzal, hogy ez a lépés is elkövetkezik abban a pillanatban, amelyben „minden” előkészület megtörtént. Az orosz hadsereg Stalingrád óta mindig azonos az előkészítési taktikájával. Az oroszok 2—300 kilométeres előrehaladás után megállnak és az újabb lépésre készülnek elő. Ez az előkészítés azonban mindig tökéletes. A német hadsereg még egyetlen esetben sem tudta az ilyen méretű és alaposságu előkészítés után megindított orosz támadást visszatartani és még sohasem történt meg, hogy az oroszok kénytelenek lettek volna egy-egy ilyen részlet-offenzívájuk során nyert területükből jelentősebb mennyiséget feladni.

A gondosan előkészített kelet-poroszországi „részlet-offenzíva” ma megindult. Száznegyven kilométer széles az áttörés és az orosz erők már Gumbinen határában állnak. És Litvániában is nagyszerűen megy a sereg. Már csak Memel áll.

Memel? Ki emlékszik még erre a névre? Ez volt az a város, amelyet Hitler sorozatos követeléseiről során visszaverekedett a német államterületbe és utána jött Danzig, az a szabad kikötő, amely ennek a háborúnak jogcímeként szerepelt.

Most Memelt védik a németek. Már csak Memelt az egész litvániai rablásukból. Ez is csak olyan kétségbeesett „csak azért is” védelem lehet, hiszen a három méter

széles vasbeton páncélt ornyok, aknák és drótsövényrengőtegek, amelyek a kelet-poroszországi határ erősítései voltak, nincsenek többé, nincs többé akadály a győzedelmes orosz hadsereg elővonulásának.

Kelet-Poroszország elfoglalása nagy dolog lesz. Nemcsak mint területi nyereség, amely az orosz erőt ezzel ismét közelebb viszi Berlin irányába, hanem azért is, mert ez az országgrész volt a német „junkerek” hazája. Itt és Litvániában éltek a Balti bárók, a német „von”-ok és „zu”-k, a német nagybirtokosok, a születési arisztokrácia pökhendi tagjai. Ez volt a hazájuk és a tanújuk. Ezen a területen tombolt a 20. század derekán a német feudalizmus olyan szemérmertlenséggel, mintha még mindig a jámbor, de igazságtalan középkor századi peregnének a történelem lapjain. Ez volt a terület, amelyen a vaskancellár, Bismarck, élt, aki telejuttatta a német birodalmat a sötét és fekete reakció minden bacillusával azokban az időkben, amikor Európa szelleme a demokratizmus kiteljesedését kívánta és valóította meg.

Minden időkben a kelet-porosz föld adta a német politika legfellengzősebb és legmaradibb politikusait és nyílt titok, hogy a hitleri Németország kezdeti idejében, sőt ennek a háborúnak jó első felében is, ezek a junkerek vezették a német politikát és az agyát. A Hitler ellen elkövetett merénylet idején a semleges — különösen a svájci — sajtó nyíltan ki is fejtette, hogy a merénylet értelmi szerzői a kelet-porosz junker-bárók voltak, mert Hitler már nem szolgálta elég hűen érdekeiket. Hitler abban az időben minden erejét az angol inváziós front ellen vetette. A partaszállott angol erőkkel ismét „dünkirchent” akart játszani. Az volt a felfogása, hogy amennyiben az angol-amerikai hadsereget a szárazföldről ki tudja szorítani, azok legalább egy fél esztendőig, esetleg egy évig sem kísérlék meg az újabb partaszállást és az alatt az idő alatt a német hadsereg végezhet (?) Ororszországról. Hitler nem állott tehát olyan erővel ellent

az orosz hadseregnek, mint annak előtte. Erőket vont el az orosz frontról, hogy azokat Calais és Brest között vesse oda a halálra.

Ez a katonai-taktika nem tetszett a kelet-porosz junkereknek. Meg is értjük. Az orosz hadsereg a junker-kapukat döngette.

— Mit ér az egész német birodalom — mondták a kelet-porosz bárók — ha elvesz a birtokunk, a gazdagságunk, a jobbagyaink felett gyakorolt földesuri hatalmunk?

— Mit ér nekünk az egész német álm és célkitűzés, ha mi benne agyonbombázott városok romjai között éhes hon- és földtelen koldusok leszünk?

És a bárók — mivel Hitler tovább is kitarított stratégiája (?) mellett — bombát vetettek a főhadiszállásra, bombát dobáltak Hitler legmagasabb tanácskozási szobájának közepébe.

Ki vetette a bombát?

Egy kelet-porosz-báró.

És kik voltak a segítőitársai?

A kelet-porosz nemek és junkerek, generálisok és politikusok, akik e viselkedésükben nagyon hasonlítottak az Agis és Kleomnes spártai királyok idejében élt arisztokratákhoz. E két hajdani spártai király felismerte, hogy az ország romlását a nagybirtok kialakulása okozza és úgy döntöttek, hogy elveszik a „junkerek” földjét és azt felosztják a parasztok között. A megremült arisztokrácia eltette az egyik királyt, Agist, láb alól, a másikkal, Kleomnes-szel azonban nem tudott végezni és így — behívták inkább az országra az ország ellenségét, a macedónokat.

Miért?

Mert „szeretem a hazámat, de a vagyonomat sokkal jobban”.

A német junker is szeretete Hitlerrel és a Reichot, de a földjét és hatalmát sokkal jobban. Amikor veszélyeztetve látta, bombát dobott a főhadiszállásra.

Most vajon hová dobják a bombát a kelet-porosz junker?

Most vajon hogy pukkadt szét a német keleti határok politikai eszményének gözzel töltött léggömbje?

Vajon most, Kelet-Poroszország elfoglalása után, nem futnake könnyöröve és esdekelve a szövetséges hatalmakhoz és adják el nemcsak Hitler, hanem az egész Német Birodalmat a kelet-porosz föld egy tálcájára?

Nincs kizárva. A grótok, bárók és junkerek erkölce nem mély és nem is magas. A történelem azt igazolja, hogy nincsenek soha magasabb eszményeik. A zsebük érdeklőket. Csak a zsebük és nem a — honszerelm.

A kelet-poroszországi offenzíva sikere ilyen következményeket is hozhat. Leránthatja a leplet a német náci-politika szellemi vezéreinek igazi arcúlatáról is.

A németek kiűrtették az első norvég várost

(London, 27.) A londoni rádió jelentése szerint a németek kiűrtették a finn határ mellett fekvő Kirkenes városát. Ez az első norvég város, melyet a németek feladnak.

Finnországban hatályon kívül helyezték az elsőtűtítési rendeletet

(London, 27.) A Finnországból érkező táviratok jelentik, hogy egy kis hadműveleti körzet kivételével, az egész országban felfüggesztették az elsőtűtítést.

„LUMINA” Mozdó

Braşov-Brassó Hirschler-uca 12 sz.

Szerdán, 1944 október 25.-től kezdve nagy francia bemutató

Nők láncokban

Főszereplők:

VIVIANE ROMANCE és GEORGE FLAMAND

Előadások folytatódásán délután 1/2 óráttól

Vasárnap d. e. előadások 9 és 11 órákor

A londoni angol-szovjet szakszervezeti tanácskozások

Gyors győzelem csak fokozott termeléssel aratható

Fenn kell tartani a munkások és a tisztviselők életszínvonalát.

Küszöbön áll a szakszervezeti világkonferencia.

Moszkvai jelentés szerint az angol-szovjet szakszervezeti bizottság most adta ki jelentését azokról a tanácskozásokról, amelyeket október folyamán Londonban folytattak.

Ezeket a megbeszéléseken résztvettek Szovjetoroszország központi szakszervezeti tanácsnak megbízottjai V. Kuznesov, Sziporenko, Szavkov, Szulga és Falin kiküldöttek, másrészt az angol munkásszervezetek főtanácsának megbízásából Allen, Andrew, Connley, Edwards, Harrisann, Walsten, Dropt és Sir Walter Citrin.

A bizottság megvitatta a szakszervezetek hathatós közreműködésének a kérdését a hitlerista Németország és csatlósai ellen vívott háború eredményes folytatása ügyében. A bizottság mérlegelte azon változásokat, amelyek a legutóbbi moszkvai összejövetele óta, 1943 júliusában, a helyzetben bekövetkeztek. Különös figyelmet szentelt annak, hogy minden erőfeszítést

rabb megkezdődik és el fog dőlni, hogy a bécsi döntés után Észak-erdélyben maradt erdélyi írók közül kik adták el magukat a hitlerizmusnak és kik maradtak hűvek a nagymultu erdélyi magyar demokratikus hagyományokhoz, kikre számíthatunk a közeli jövőben Erdély szabad szellemi életében.

A magyar írók a felszabadulás és a jövő legsürgősebb és legfontosabb feladatainak és hivatásának a megalkuvás nélküli

meg kell tenni a termelés fokozása érdekében, abból a célból, hogy az egyesült hatalmak és a vörös hadsereg erői minél gyorsabb győzelmet biztosíthassanak.

A bizottság megállapítja, hogy Nagy-Britannia és Szovjetoroszország szakszervezeteinek elsőrendű feladata, hogy teljes figyelmet szenteljenek a termelés fokozására. Meg kell védeni és fenn kell tartani a munkásoknak és a tisztviselőknek az életszínvonalát és jólétét.

A bizottság kifejezte azt a meggyőződését, hogy az állandó és tartós békének a biztosításához a legszorosabb egyseget kell megvalósítani a Szovjetunió, Nagybritannia és az Egyesült Államok népei és szakszervezeti mozgalmi között.

A bizottság jelentésének végén a legközelebbi és az egész világra szóló szakszervezeti tanácskozás előkészítésének és összehívásának kérdésével foglalkozott.

harcot igéri az elnyomatás maradványai és a fasizmus szellemi és politikai bércei ellen. S ebben a harcban az író, az irodalom, a kultúra ügye egygyé válik a nép ügyével. A néptől elválasztott s a nép szabadságküzdelmétől elmaradt író végre visszatér az őt megillető helyre: a szervezett munkássághoz és a parasztsághoz, amely mellett minden tisztességes szándéku szellemi dolgozóznak ott a helye.

MÉLIUSZ JÓZSEF

HIREK

Bíróság előtt a Tg.-Jiu-i tábor parancsnoka

(Craiova, 27.) November 3-án tárgyalja a Craiova-i hadbíróóság Gh. Zlătescu ezredes bűnperét. Zlătescu a Târgu-Jiu-i gyűjtőtábor parancsnoka volt. Most azokról a törvénytelenkedésekről kell felelnie, amelyeket a tábor foglyai terhére követte el. Külön pontot képez a vádiratban az, hogy pénz ellenében egyes letartóztatottakat szabadlábra helyezett.

— **Pénteken beszél Churchill.** Az angol alsóházban, londoni jelentés szerint, hogy Mussolini újabb idegösszeroppanást szenvedett. A nagy érdeklődéssel várt beszéd a moszkvai tárgyalásokkal fog foglalkozni.

— **Mussolini újabb idegösszeroppanást szenvedett.** A római rádió jelenti, hogy Mussolini újabb idegösszeroppanást szenvedett. Általános vélemény szerint, felépüléséhez kevés a remény. Beteggyárhoz papot hívatott, akinek nevét titokban tartják. A rádió még hozzáfűzi, hogy Mussolini elutasít minden gyógyszert és orvosi előírást.

— **Milliárdos előirányzás font sterlingben a háború folytatásához.** Londoni jelentés szerint az angol alsóház tegnapi ülésén újabb költségvetési összeget szavazott meg a háború folytatásához. Az előirányzás nem kevesebb mint egy milliárd és kétszáz millió angol fontra vonatkozik.

— **Elismerték a bolgár nők egyenjogúságát.** A bolgár igazságügyi miniszter sajtónyilatkozatában bejelentette, hogy rendelettel törvényekkel a bolgár nőknek a politikai, a kulturális, a társadalmi és a közgazdasági élet minden terén teljes egyenjogúságot biztosítottak. Csupán a katonai szolgálat teljesítése alól mentették fel Bulgária nőit.

— **Churchill brit miniszterelnök visszaérkezett Angliába.** A Reuter jelenti: Az angol miniszterelnök hazaérkezett Moszkvából. Otthon Lord Swinton, polgári légügyi miniszter fogadta a megjelent előkelőségeket élén. Illetékes körökben úgy tudják, hogy Churchill még a hét folyamán nyilatkozik az alsóházban a moszkvai tárgyalásokról.

*) **Orvosi rendelő, ügyvédi iroda** megnyitását vagy címváltoztatását, telefon bevezetését stb. közölj ilyen öt soros legkisebb személyi hirdetés ára ezer lei. Egy sor hat szó, tehát harmincz szó áll Önnek rendelkezésére.

A romániai németek megfizetnek a Németországban levő románok szenvedéséért

(București, 27.) A román kormány hivatalos jelentést tett közzé, melyben megemlékezik arról, hogy nagyszámu román munkás, katona és diák található Németországban. Ezeket tanulmányutra vitték ki és jelenleg igen rossz és bizonytalan helyzetben vannak.

A román kormány kilátásba helyezi, hogy ha a németországi román állampolgárok ellen korlátozó vagy elnyomó intézkedéseket hoznak, hasonlóan fog eljárni és az összes Romániában lévő német állampolgárokat valamint a német nemzetiségű román állampolgárokat tusként fogja kezelni.

írja le, amit eladni, venni, közvetíteni akar, 1205 lejjel együtt küldje be hozzánk; másnap már olvassák ugyanilyen nagyságu hirdetését!

LEGUJABB ESEMÉNYEK

Amerikai hivatalos vélemény szerint:

Jövő év januárjában összehívják a békekonferenciát

(Newyork, 27.) Az Egyesült Államok külügyi hivatalának vezetője, Stettinius, aki Cordell Hull-t helyettesíti, kijelentette, a sajtó képviselői előtt, hogy véleménye szerint jövő év januárjában összehívják a világbéke-értekezletet.

Kiskunhalas, Ujvidék, Pétervárad a szovjethadsereg kezén

(London, 27.) A keleti frontról érkező jelentések mutatják, hogy a német ellenállás a magyar hadszínteren egyre erőlenebb. Ugy a magyar Alföldön, mint az északkeleti területen sorra szabadulnak fel a városok. Hasonlóképp omlik össze a német front Kárpátján is.

Az Alföldön újabb Kiskunhalas és Jánosfalva került a szovjet-román csapatok kezére, számos más helységgel együtt.

A Kárpátján Huszt esett el. Satu-Mare (Szatmár) városába is behatoltak a szovjetcsapatok és a városban véres ucai harcok folynak. Ez az utolsó

jelentősebb északkeleti vasúti csomópont, mely eddig német kézen maradt.

Jugoszláviában ugyancsak rohamos a német csapatok menekülésszerű visszavonulása. Elcsúszott Ujvidék, a Bácska egyik legnagyobb városa, Péterváradal együtt. Ujvidék elfoglalása annyit jelent, hogy a Tito felkelő hadseregével egyesült Vörös Hadsereg a Duna vonalán máris 60 km-t haladt felfelé.

Legújabb híradás szerint Satu-Mare (Szatmár) a román csapatok birtokában van.

A Fülöp szigetek mellett a világtörténelem legnagyobb tengeri csatája dúl

Az amerikai és japán flotta összecsapása

(Washington, 27.) A Fülöp-szigetek mellett három nap óta a világtörténelem legnagyobb tengeri csatája zajlik le. A harmadik amerikai tengeri haderő méri össze erejét a Csendes Óceán japán flottájával.

Százötven amerikai harcrepülőgép torpedókkal felfegyverkezve támadta meg a japán hajóegységeket. Az egyik nagy japán repülőgépanyahajót felbontották,

ugy hogy azonnal elsüllyedt. Másik két japán repülőgéphordozó hajót és hat csatahajót súlyos sérülések értek.

Az amerikai haditengerészet a maga részéről a „Princetown” nevű nagy cirkálójának a saját légénysége részéről történt elsüllyesztését jelenti. Ez alkalommal 1200 tengerész megmenekült.

A tengeri csata egyre növekedő heves-séggel tovább folyik.

A szovjeterők folytatják előnyomulásukat Keletporoszországban

(Moszkva, 27.) Keletporoszországban a szovjeterők tovább nyomulnak előre és számos újabb helyiséget foglaltak el, köztük Peterlenket, Jenutzent, Pickhorent és másokat.

Keletporoszország keleti határán, Auguszto nagy vasúti csomópont esett el.

Insztburg környékén páratlan méretű tankcsata folyik. A „Sztalin” óriástankok sorra semmisítik meg a németek által harc-ba vetett „Tigris” harckocsikat.

Legújabb hírek szerint Eidkuhen keletporoszországi város is a Vörös Hadsereg kezére került.

1919–1944

A „Tribuna Poporului” című fővárosi újság nemrég közölte Beniu Mihály alantí cikket. Beniu a fiatal román költőnemzedék egyik legtehetségesebb tagja. Kitiűnően ismeri az új magyar irodalmat, ugyanakkor azonban pontosan ismeri a magyar életet is. A népek igazságos megbékélését hirdető elveit az önkényuralom ellenében sem adta fel s valahányszor alkalma nyílt, mindig hitet tett a két nép kiegyensúlyozott együttélésének érdekében.

E sorok írása közben jutott tudomásunkra, hogy Magyarország az Egyesült Nemzetektől a fegyverszüneti feltételek közlését kérte. Nem lehetetlen, hogy holnap a magyar néphadsereg együtt harcol a vörös és a román hadsereggel a hitleri uralom ellen. Minden népnek nemcsak joga, de kötelessége is ez a harc. Éppen ezért jó, ha itthoni fasiszta uszítók vigyáznak és nem felelik, hogy Romániában ma nem 1919-et, hanem 1944-et írunk.

1919-ben a román seregek a magyar köztársaság ellen küzdöttek. A tegnapi Románia nem egyszer büszkeségei közé számíalta ezt a harcot. Sokan felöltik ma a demokrácia álarcát és sietnek magukat a Szovjetszövetség és zinte barátjának kijelenteni holott egykor a Magyarország ellen viselt háborúban szerzett érdemeiket hangsúlyozták és Budapest szemére vetették, hogy nem értékelte kellőleg a román hadsereg segítségét Horthy haladásellenes uralkodásának megalapozásában. Ez a Horthy-féle önkény sodorta a magyarokat az olasz-német fasiszma táborába, ez pedig

írjon, telefonáljon, táviratozzon

ha lapunkat árusítani akarja, hogy mennyit küldjünk naponta. Pontos címét közölje! A mi címünk: Adminisztrajia Népi Egység, Braşov, Str. Regele Mihai 14. Telefonszámunk 20-30

aztán Csehszlovákiából, Jugoszláviából és Romániából kihalított területekkel fizetett meg ezért.

Románia, amely a magyar népet fosztogató grófként életének megmentésével büszkélkedik, az 1919-ben megkezdett uton haladt tovább s megőrizte ellenséges magatartását a Szovjetszövetséggel szemben. Ennek a politikának egyik következménye volt Északkelet gyáva átengedése Horthy Magyarországnak, míg az önkényuralom teteje a németek oldalán a Szovjetszövetség ellen viselt Antonescu-féle háború volt.

A tegnapi Romániában nemzetáruló politikát folytatókat s az ország szerencsétlenségének okozóit rendre leleplezi majd a nép ítéllete. Most azonban más szeretnénk hangsúlyozni: A haladás egykori ellenségei jól jegyezzék meg, hogy nem 1919-ben, hanem 1944-ben vagyunk. 1944-ben pedig a román hadsereg a vörös hadsereg oldalán harcol. Harcol pedig nem Magyarországnak népe, hanem a hitleri uralom ellen.

A helyzet tehát tökéletesen fordított. Ezt pedig észben kell tartani.

Megállapították a bombakárosult vasutakok segélyezésének módozatait

C. Păunescu, mérnök, az államvasutak vezérigazgatója körrendeletet küldött az államvasutak szerveihez, melyben közli a bombakárosult vasúti személyzet megsegítésének módozatait. Eszerint minden olyan vasutas, akinek háza teljesen vagy részben megsemmisült, egyszerűen négy-szeresig terjedő fizetését kapja, mint segélyt, a pótlárándóságok nélkül. Ha a ruházati felszerelés megsemmisült, 1 havi teljes fizetés utalható ki pótlékok nélkül, ha a bútorzat is tönkrement, még további 1 havi fizetéssel egészíthető ki a segély. Ha a lakóház megrongálódott, 3 havi fizetés, ha pedig teljesen tönkrement, összesen 4 havi fizetésnek megfelelő segélyösszeg kerül kiutalásra. Mindezeket a segélyeket előzetes vizsgálat és a bombakárosult nyilvántartási lap alapján utalják ki, figyelembe véve az alkalmazottak vagyoni helyzetét.

— A brassói Encian Turista Egyesület szombaton kirándulást rendez a Csuklyon-havason lévő melegező házához. Indulás okt. 28-án, szombaton este a 8 órakor induló tramvájjal. A kiránduláson az egyesület vendégeket szívesen lát. Mindenki hozzon takarót magával. Vezető: Szabó Károly.

Apróhirdetések

Legkisebb apróhirdetés tíz szóból 150 lej, minden további szó 15 lej. Állástkeresőknek 50%, enredmény.

Ügyes kifizetőiük, románul is tudók, jelentkezzenek kiadóhivatalunknál d. e. 8–11 és d. u. 3–6 óra között. (1)

Gépirókisasszonyt keresünk. Csak olyan munkaezők jelentkezését kérjük, akik hibátlanul és gyorsan írnak. A Népi Egység kiadóhivatala. (2)

EZ a 10 szavas apróhirdetés csak 150 lejbe kerül Önnek.

Dr. Bárony Sándor, ügyvéd, irodáját Brassóban, strada Castelului (Vár-ucca) 19 szám alatt megnyitotta. (5)

Belvárosban három-négy szobás világos irodahelyiséget keresünk. Földszinti vagy első emeleti szobák telefonnal előnyben. (Cím a kiadóhivatalban.) (3)

Szerkesztőség: Braşov-Brassó, Str. Argintarilor 16
Kiadóhivatal: Braşov-Brassó, Str. Reg. Mihai 14 Telef. 2030